

בג:

כיצד הרגל פרק שני בבא קמא

עין משפט  
נר מצוה

כס א מ"י פ"ב מהלכות  
מקו מתוך הלכה פי'  
ופי כהנא ומ"מ פ"ב  
עין טו ע"פ מ"מ פ"ב  
ט"ז:

כד ב ג ד מ"י ט"ז פ"ב  
הלכה ח פ"ב ט"ז  
כד ה מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ו מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד ז מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ח מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ט מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד י מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד י"א מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד י"ב מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד י"ג מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד י"ד מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד י"ה מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד י"ו מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד י"ז מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד י"ח מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד י"ט מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד כ' מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד כ"א מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד כ"ב מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד כ"ג מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד כ"ד מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד כ"ה מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד כ"ו מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד כ"ז מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד כ"ח מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד כ"ט מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ל' מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד ל"א מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ל"ב מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ל"ג מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ל"ד מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד ל"ה מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ל"ו מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ל"ז מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ל"ח מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד ל"ט מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד מ' מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד מ"א מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד מ"ב מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד מ"ג מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד מ"ד מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד מ"ה מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד מ"ו מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד מ"ז מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד מ"ח מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד מ"ט מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד נ' מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד נ"א מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד נ"ב מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד נ"ג מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד נ"ד מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד נ"ה מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד נ"ו מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד נ"ז מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד נ"ח מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד נ"ט מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס' מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"א מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ב מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד ס"ג מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ד מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ה מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ו מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד ס"ז מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ח מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ט מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס' מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד ס"א מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ב מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ג מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ד מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד ס"ה מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ו מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ז מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ח מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד ס"ט מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס' מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"א מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ב מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד ס"ג מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ד מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ה מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ו מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד ס"ז מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ח מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ט מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס' מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד ס"א מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ב מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ג מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ד מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד ס"ה מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ו מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ז מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ח מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד ס"ט מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס' מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"א מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ב מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד ס"ג מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ד מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ה מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ו מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

כד ס"ז מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ח מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס"ט מ"י ט"ז פ"ב ט"ז  
כד ס' מ"י ט"ז פ"ב ט"ז

זה הלשון לאו דוקא דהכא לא שייך לשון זה שהכלל לקח מעמלו  
אלא כלומר כיון דגמירת הכתוב דבעי' אכילה כחצר הניזוק ולי פי  
פרה כחצר המזיק אפילו כי אכלה נגדיש דבעל החזרה הוה אכילה  
כחצר המזיק ולאגז דשייך לשון זה בנזק אחר לתוך פיה נקט עלי

ומייתי משיפה זו את הכלל דקסוי  
מזיקי \* אפילו הנכנס יד חניו כפי  
הכלל או הנגזש והשיך היינו דמחז  
ודקח שני המזיק ונחש כגזר חניו  
וא"כ אמאי חייב בעל הכלל והלא  
ידו כחצר המזיק הוה ולימא ליה מאי

עני ירך צפומא דכלנאי והא דקאמר  
על דמיז רחמנא היכי משכחת לה  
אף עב דב דמשכחת לה עשיר עב  
השלקיה היפה כחצר המזיק אלא  
משום דפסטיה דקרא משמע שהביעור

היפה כחצר המזיק קבעי היכי  
משכחת לה ובריש מסכת שבת (דף ג.)  
איכא נמי תפסוט מסוגיא דשמעתין  
דקאמר תפסוט מדבעי רב ציני ער  
אזי: רמא שבע שיטה בו את

הכ"ב. ומהלך דלמתי לא משני  
לענין קטלא לא דמיתרי כדלמרתין  
במזון דהך משנה היא רישא דהשיך  
בו את הנזק דמיימי כתר הכי עפ'  
אלו הן הנשרפין (מסכתין דף עו:

ושם) ושמה לשמע ליה רישא בין  
לענין מיתה בין לענין נזקין ולקמן  
נמי מיימי לה גבי עניא משנה כלנו  
על חניו: דאפקיה לניביה  
והרשיה. הו"מ לשנוי כגון שלא

הכניס יד חניו אלא הכלל עלמנו  
לקחה כשפסיה אלא דמשי לפי מה  
שפסקו דמיימי כשהוסיף לו ידו:  
יבלי דמיימי אגדור טר גירא

בארשיה. היה משפט אזי  
שלא היה חפץ לילך לשם דהמזן  
(על דף טו:) אכלה מתוך החנות  
משלמת כי ולא אמרין היה לו לעגול

ומנו וכן אכלה מזיד רחמנא  
ולעיל מ"א פיך דלפטור בעל  
הכלל מן החזרה וכי אלפס פסק  
כרז יוסף ולימיה לדאזי דמזון

בעלמא הוא: הנהו עיז דשוקא  
ולע"ג ששלמו מה שהיוק לא עני  
למיקס כהדיהו לעינא וימנין נמי  
לעילא סהדי אכל עו לחלצה ורחל

לנחתה יכול לומר כשיזיק ישלם  
כדלשכחן רב עיז דני מרזו דלמר  
ליה זיל אנטיניה ולא אמר ליה זיל  
שתיניה: איזהו מועד בו,

אומר כי"י דהא דלמרתין כהנזל על  
ויבמו (שבת דף סד:) דחסם על  
גמא דמזל המועד כרש"ג דאמר  
שלא זימנין הוה חוקה לא משום

דקטיוו פלוגמיהו כגור המועד  
דמקרא דשינוי:  
שיהו וחינוקות בו' אף על גב

דלדס אית ליה מולא מ"מ  
ממששין זו ודאי חזר לקדמתו ולא  
נזא ר"מ למעט שלא תועיל חזרה שלשה

נראה דאין תועיל לחזרה אע"פ שמועיל להעדפה דה"ל אשכחן לר"ש דשכלשה פעמים הוה מועד ובחזרה עני' ג' ימים:  
ולא ישמרו האידנא חייב. פי' כגונטרס כפי' ראשונה דלרנא כפעם ג' חייב י"ש י"ל לפי' הא דקאמר לקמן דלחו ג' כימי סהדי כחד

משלם י"ש וזכרימא דלקמן דאין השור נעשה מועד עד שיעידו כפני צללים ולא אפילו למ"ד ליעידו תורא לרנך שיעידו הנעלים  
תהלה וזי אלו ג' כימי סהדי כחד יומא והיעידו כבעלים לא שילמו בעלים י"ש עד גניחה ד' ורפי' עלמו חזר בו משום דרשיה חוקת

הכמים (כ"ג פ"ב ט"ז) וספ' קאמר קטמא דגמרא אי מה שור המועד אי מה שור המועד דרשין איכא ציניוהו  
והכ"ר

וחם פטור מן הכופר וזה היה חייבין מיתה. ואקשי' כגמ' וכי מאחר דמחם קטילין ליה מועד דקטיל היכי משכחת לה.  
ופריי רבא פי' ורחאו רב אשי ופריש הוא כגון שסיקן ג' בני אדם. רב זכיר אמר כגון שורג ג' בהמות ומועד להבמה

הלך ואז לפל הרבר כלילה ונכנסה בהמה ואכלה כי האי גזנא הוה חייבת אבל בשעה שנינה גזרת השן ששורה  
ודמרתה ואלא ואלא איפריכא הוא דמכרויה רבא ואיחוימי ר' יוסף לאו דמכבה הוא דרב יוסף כשמעתיה נאכי' הא  
אוקמה דבשמי' ואמרי' ר' יוסף וחקל ולרבה לא אחיבדיהו דרביו ניגזו דהא גרסי' ואיחוימי' ר' יוסף לפיכך אין

כח לפסקי הלכה כמותו. פי' עיז דשוקא. העובדי' לטביחה: בתנ' איזהו חם ואיזהו מועד מועד שהעידו עליו ג'  
ימים וחם שיחידו בו ג' ימים דברי ר' יהודה ור' מאיר אומר מועד שהעידו בו ג' פעמים וכו'. ואמרין מאי טעמא

אמר רבא תמול דרי כולמור תרי כתיב תמול אילו יום אחד השתא ורשיה קרא וכתב תמול תרי  
אמר רבא תמול דרי כולמור תרי כתיב תמול אילו יום אחד השתא ורשיה קרא וכתב תמול תרי

כחצר המזיק דמי. וזהו אחר קרינא ביה: ואי אמרס כו'. גמרא  
קמהדר כלומר אמאי מספקא לך פשיעא דכחצר המזיק דמי דלי  
כחצר המזיק דמי א"כ שן דמיז רחמנא היכי משכחת לה: נפסקיה  
כגוסל. דמולתה דאן היא אלגן שן ממש לא דלמחר ליה פי פרי

רשותי היא: וענפה פירוש. ע"י  
לגלול ענין שששין סופים ומזמרים  
וצלעו' וולג'ר': וסא צעינן עד סומו.  
דמכללא קרינא דהא ובעד זה השן

מיצער הגלגל עד תמוזי' ונפסק לן כפי'  
קמא (דף כ:) והכל ליכא תומו שעדין  
האנשים והפירות ענין: דשף לגמי.  
כשתחככה כזמול מחקה לורה

שעליו דליכא תומו: דפסעי' פסועי.  
כשתגלגלה על הפירות תחבתן נטיט  
ואי אפשר ללקטן. ליכנא אחרינא  
דפסאי פסואי כמו פסו אמונים

(פסלים יב) כלומר ששפיה משקה  
כגלגולה דללא ופסאי קרינא:  
פטור משסה. דגרמא נזקין פטור:  
דאפקיה לניביה. שהולא שניו וסרטו

ללא הכניס ידו לתוך פיו: הסיך בו  
את הנזק. שטעל את הנזק כירו  
והגיע פיו ליד חניו עד שנגמסה  
למוטו ושכחו ומת: מתייב. מיתה:

בין שינוי עומד. וזלל כמות הנזק  
ילא הארס: לפיכך כשיש כשייב  
דהוה ליה כחלו הרגו כשיש שחורג  
ממש הוא ולא גורס: נחש כסקילה.

מזין שור הרג ארס דלכני השור  
יסקל (שמות כא): לענין קטלא.  
לענין נזקין: מאי עני

ידך כו' ואפילו כחצר המזיק דמיא  
אינו פטור אלא נהרג אכל לענין  
נזקין אמרין מאי ענית נרשותי  
הריגת נחש: לא אמרין. מאי עני

ידך כו' ואפילו כחצר המזיק דמיא  
אינו פטור אלא נהרג אכל לענין  
נזקין אמרין מאי ענית נרשותי  
הריגת נחש: לא אמרין. מאי עני

ידך כו' ואפילו כחצר המזיק דמיא  
אינו פטור אלא נהרג אכל לענין  
נזקין אמרין מאי ענית נרשותי  
הריגת נחש: לא אמרין. מאי עני

ידך כו' ואפילו כחצר המזיק דמיא  
אינו פטור אלא נהרג אכל לענין  
נזקין אמרין מאי ענית נרשותי  
הריגת נחש: לא אמרין. מאי עני

ידך כו' ואפילו כחצר המזיק דמיא  
אינו פטור אלא נהרג אכל לענין  
נזקין אמרין מאי ענית נרשותי  
הריגת נחש: לא אמרין. מאי עני

ידך כו' ואפילו כחצר המזיק דמיא  
אינו פטור אלא נהרג אכל לענין  
נזקין אמרין מאי ענית נרשותי  
הריגת נחש: לא אמרין. מאי עני

ידך כו' ואפילו כחצר המזיק דמיא  
אינו פטור אלא נהרג אכל לענין  
נזקין אמרין מאי ענית נרשותי  
הריגת נחש: לא אמרין. מאי עני

ידך כו' ואפילו כחצר המזיק דמיא  
אינו פטור אלא נהרג אכל לענין  
נזקין אמרין מאי ענית נרשותי  
הריגת נחש: לא אמרין. מאי עני

ידך כו' ואפילו כחצר המזיק דמיא  
אינו פטור אלא נהרג אכל לענין  
נזקין אמרין מאי ענית נרשותי  
הריגת נחש: לא אמרין. מאי עני

ידך כו' ואפילו כחצר המזיק דמיא  
אינו פטור אלא נהרג אכל לענין  
נזקין אמרין מאי ענית נרשותי  
הריגת נחש: לא אמרין. מאי עני

ידך כו' ואפילו כחצר המזיק דמיא  
אינו פטור אלא נהרג אכל לענין  
נזקין אמרין מאי ענית נרשותי  
הריגת נחש: לא אמרין. מאי עני

ידך כו' ואפילו כחצר המזיק דמיא  
אינו פטור אלא נהרג אכל לענין  
נזקין אמרין מאי ענית נרשותי  
הריגת נחש: לא אמרין. מאי עני

ידך כו' ואפילו כחצר המזיק דמיא  
אינו פטור אלא נהרג אכל לענין  
נזקין אמרין מאי ענית נרשותי  
הריגת נחש: לא אמרין. מאי עני

ידך כו' ואפילו כחצר המזיק דמיא  
אינו פטור אלא נהרג אכל לענין  
נזקין אמרין מאי ענית נרשותי  
הריגת נחש: לא אמרין. מאי עני

ידך כו' ואפילו כחצר המזיק דמיא  
אינו פטור אלא נהרג אכל לענין  
נזקין אמרין מאי ענית נרשותי  
הריגת נחש: לא אמרין. מאי עני

ידך כו' ואפילו כחצר המזיק דמיא  
אינו פטור אלא נהרג אכל לענין  
נזקין אמרין מאי ענית נרשותי  
הריגת נחש: לא אמרין. מאי עני

ידך כו' ואפילו כחצר המזיק דמיא  
אינו פטור אלא נהרג אכל לענין  
נזקין אמרין מאי ענית נרשותי  
הריגת נחש: לא אמרין. מאי עני

ידך כו' ואפילו כחצר המזיק דמיא  
אינו פטור אלא נהרג אכל לענין  
נזקין אמרין מאי ענית נרשותי  
הריגת נחש: לא אמרין. מאי עני

ידך כו' ואפילו כחצר המזיק דמיא  
אינו פטור אלא נהרג אכל לענין  
נזקין אמרין מאי ענית נרשותי  
הריגת נחש: לא אמרין. מאי עני

ידך כו' ואפילו כחצר המזיק דמיא  
אינו פטור אלא נהרג אכל לענין  
נזקין אמרין מאי ענית נרשותי  
הריגת נחש: לא אמרין. מאי עני

מסורת הש"ס  
(א) סנהדרין טו: לקמן כ"ד:  
(ב) סנהדרין טו: (ג) וס'  
(ד) וס' (ה) וס' (ו) וס'  
ענין ולא משני ואלו ליל  
ומזקן ע"י ענין ע"י ארס.  
(ז) וס' (ח) וס' (ט) וס'  
(י) וס' (יא) וס' (יב) וס'  
יבמות כ"ד ד"ה וס'.

מסורת הש"ס  
(א) סנהדרין טו: לקמן כ"ד:  
(ב) סנהדרין טו: (ג) וס'  
(ד) וס' (ה) וס' (ו) וס'  
ענין ולא משני ואלו ליל  
ומזקן ע"י ענין ע"י ארס.  
(ז) וס' (ח) וס' (ט) וס'  
(י) וס' (יא) וס' (יב) וס'  
יבמות כ"ד ד"ה וס'.

מסורת הש"ס  
(א) סנהדרין טו: לקמן כ"ד:  
(ב) סנהדרין טו: (ג) וס'  
(ד) וס' (ה) וס' (ו) וס'  
ענין ולא משני ואלו ליל  
ומזקן ע"י ענין ע"י ארס.  
(ז) וס' (ח) וס' (ט) וס'  
(י) וס' (יא) וס' (יב) וס'  
יבמות כ"ד ד"ה וס'.

מסורת הש"ס  
(א) סנהדרין טו: לקמן כ"ד:  
(ב) סנהדרין טו: (ג) וס'  
(ד) וס' (ה) וס' (ו) וס'  
ענין ולא משני ואלו ליל  
ומזקן ע"י ענין ע"י ארס.  
(ז) וס' (ח) וס' (ט) וס'  
(י) וס' (יא) וס' (יב) וס'  
יבמות כ"ד ד"ה וס'.

מסורת הש"ס  
(א) סנהדרין טו: לקמן כ"ד:  
(ב) סנהדרין טו: (ג) וס'  
(ד) וס' (ה) וס' (ו) וס'  
ענין ולא משני ואלו ליל  
ומזקן ע"י ענין ע"י ארס.  
(ז) וס' (ח) וס' (ט) וס'  
(י) וס' (יא) וס' (יב) וס'  
יבמות כ"ד ד"ה וס'.

מסורת הש"ס  
(א) סנהדרין טו: לקמן כ"ד:  
(ב) סנהדרין טו: (ג) וס'  
(ד) וס' (ה) וס' (ו) וס'  
ענין ולא משני ואלו ליל  
ומזקן ע"י ענין ע"י ארס.  
(ז) וס' (ח) וס' (ט) וס'  
(י) וס' (יא) וס' (יב) וס'  
יבמות כ"ד ד"ה וס'.

מסורת הש"ס  
(א) סנהדרין טו: לקמן כ"ד:  
(ב) סנהדרין טו: (ג) וס'  
(ד) וס' (ה) וס' (ו) וס'  
ענין ולא משני ואלו ליל  
ומזקן ע"י ענין ע"י ארס.  
(ז) וס' (ח) וס' (ט) וס'  
(י) וס' (יא) וס' (יב) וס'  
יבמות כ"ד ד"ה וס'.

מסורת הש"ס  
(א) סנהדרין טו: לקמן כ"ד:  
(ב) סנהדרין טו: (ג) וס'  
(ד) וס' (ה) וס' (ו) וס'  
ענין ולא משני ואלו ליל  
ומזקן ע"י ענין ע"י ארס.  
(ז) וס' (ח) וס' (ט) וס'  
(י) וס' (יא) וס' (יב) וס'  
יבמות כ"ד ד"ה וס'.

מסורת הש"ס  
(א) סנהדרין טו: לקמן כ"ד:  
(ב) סנהדרין טו: (ג) וס'  
(ד) וס' (ה) וס' (ו) וס'  
ענין ולא משני ואלו ליל  
ומזקן ע"י ענין ע"י ארס.  
(ז) וס' (ח) וס' (ט) וס'  
(י) וס' (יא) וס' (יב) וס'  
יבמות כ"ד ד"ה וס'.

מסורת הש"ס  
(א) סנהדרין טו: לקמן כ"ד:  
(ב) סנהדרין טו: (ג) וס'  
(ד) וס' (ה) וס' (ו) וס'  
ענין ולא משני ואלו ליל  
ומזקן ע"י ענין ע"י ארס.  
(ז) וס' (ח) וס' (ט) וס'  
(י) וס' (יא) וס' (יב) וס'  
יבמות כ"ד ד"ה וס'.

מסורת הש"ס  
(א) סנהדרין טו: לקמן כ"ד:  
(ב) סנהדרין טו: (ג) וס'  
(ד) וס' (ה) וס' (ו) וס'  
ענין ולא משני ואלו ליל  
ומזקן ע"י ענין ע"י ארס.  
(ז) וס' (ח) וס' (ט) וס'  
(י) וס' (יא) וס' (יב) וס'  
יבמות כ"ד ד"ה וס'.

מסורת הש"ס  
(א) סנהדרין טו: לקמן כ"ד:  
(ב) סנהדרין טו: (ג) וס'  
(ד) וס' (ה) וס' (ו) וס'  
ענין ולא משני ואלו ליל  
ומזקן ע"י ענין ע"י ארס.  
(ז) וס' (ח) וס' (ט) וס'  
(י) וס' (יא) וס' (יב) וס'  
יבמות כ"ד ד"ה וס'.

מסורת הש"ס  
(א) סנהדרין טו: לקמן כ"ד:  
(ב) סנהדרין טו: (ג) וס'  
(ד) וס' (ה) וס' (ו) וס'  
ענין ולא משני ואלו ליל  
ומזקן ע"י ענין ע"י ארס.  
(ז) וס' (ח) וס' (ט) וס'  
(י) וס' (יא) וס' (יב) וס'  
יבמות כ"ד ד"ה וס'.

מסורת הש"ס  
(א) סנהדרין טו: לקמן כ"ד:  
(ב) סנהדרין טו: (ג) וס'  
(ד) וס' (ה) וס' (ו) וס'  
ענין ולא משני ואלו ליל  
ומזקן ע"י ענין ע"י ארס.  
(ז) וס' (ח) וס' (ט) וס'  
(י) וס' (יא) וס' (יב) וס'  
יבמות כ"ד ד"ה וס'.

מסורת הש"ס  
(א) סנהדרין טו: לקמן כ"ד:  
(ב) סנהדרין טו: (ג) וס'  
(ד) וס' (ה) וס' (ו) וס'  
ענין ולא משני ואלו ליל  
ומזקן ע"י ענין ע"י ארס.  
(ז) וס' (ח) וס' (ט) וס'  
(י) וס' (יא) וס' (יב) וס'  
יבמות כ"ד ד"ה וס'.

מסורת הש"ס  
(א) סנהדרין טו: לקמן כ"ד:  
(ב) סנהדרין טו: (ג) וס'  
(ד) וס' (ה) וס' (ו) וס'  
ענין ולא משני ואלו ליל  
ומזקן ע"י ענין ע"י ארס.  
(ז) וס' (ח) וס' (ט) וס'  
(י) וס' (יא) וס' (יב) וס'  
יבמות כ"ד ד"ה וס'.

מסורת הש"ס  
(א) סנהדרין טו: לקמן כ"ד:  
(ב) סנהדרין טו: (ג) וס'  
(ד) וס' (ה) וס' (ו) וס'  
ענין ולא משני ואלו ליל  
ומזקן ע"י ענין ע"י ארס.  
(ז) וס' (ח) וס' (ט) וס'  
(י) וס' (יא) וס' (יב) וס'  
יבמות כ"ד ד"ה וס'.

מסורת הש"ס  
(א) סנהדרין טו: לקמן כ"ד:  
(ב) סנהדרין טו: (ג) וס'  
(ד) וס' (ה) וס' (ו) וס'  
ענין ולא משני ואלו ליל  
ומזקן ע"י ענין ע"י ארס.  
(ז) וס' (ח) וס' (ט) וס'  
(י) וס' (יא) וס' (יב) וס'  
יבמות כ"ד ד"ה וס'.

מסורת הש"ס  
(א) סנהדרין טו: לקמן כ"ד:  
(ב) סנהדרין טו: (ג) וס'  
(ד) וס' (ה) וס' (ו) וס'  
ענין ולא משני ואלו ליל  
ומזקן ע"י ענין ע"י ארס.  
(ז) וס' (ח) וס' (ט) וס'  
(י) וס' (יא) וס' (יב) וס'  
יבמות כ"ד ד"ה וס'.

מסורת הש"ס  
(א) סנהדרין טו: לקמן כ"ד:  
(ב) סנהדרין טו: (ג) וס'  
(ד) וס' (ה) וס' (ו) וס'  
ענין ולא משני ואלו ליל  
ומזקן ע"י ענין ע"י ארס.  
(ז) וס' (